

افشای مکالمه ترامپ با نخست‌وزیر استرالیا:

برجام من را می‌کشد

گروه سیاست: «توافق هسته‌ای من را می‌کشد»؛ بار دیگر بغض دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا در گفت‌وگو با «مالکوم ترنبول»، نخست‌وزیر استرالیا ترکیب. روزنامه «واشنگتن‌پست» روز پنج‌شنبه بخشی از گفت‌وگوی تلفنی ترامپ با نخست‌وزیر استرالیا...

صفحه ۲

شنبه ۱۴ مرداد ۱۳۹۶ • ۱۲ ذیقعدہ ۱۴۳۸ • ۵ آگوست ۲۰۱۷

تنترها

مراسم تحلیف بعدازظهر امروز برگزار می‌شود

سوگند در بهارستان

صفحه ۷

هادی خانیکی و سیدجواد میری بررسی کردند

شریعتی انقلابی شریعتی اصلاح‌طلب

صفحه ۱۵

کاغذپاره‌ها در ونزوئلا

صفحه ۴

اهالی موسیقی خواستار جبران مادی لغو کنسرت‌ها شدند

نامه به رئیس‌جمهور

صفحه ۱۰

میزگردی درباره موانع حضور زنان در رده‌های بالای مدیریت

این سقف شیشه‌ای نیست

صفحه ۱۳

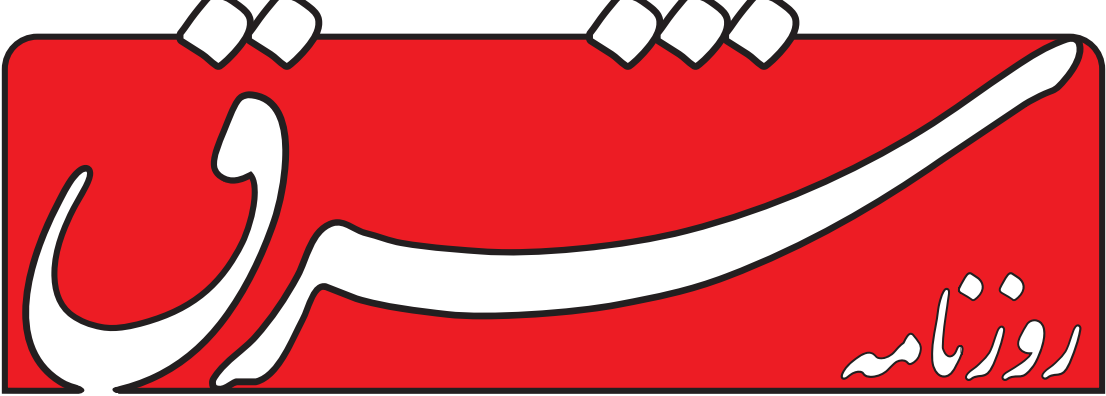
حرف اول

کوتاهی ۴۰ ساله

ژاله شادی‌طلب، جامعه‌شناس

اخیرا کتابچه‌ای را می‌خواندم که متن سخنرانی‌های آقای روحانی راجع به موضوعات مربوط به زنان از جمله توانمندی و شایستگی آنها برای مدیریت، در مقام رئیس‌جمهور و نامزد انتخابات ریاست‌جمهوری دوازدهم منعکس شده بود. هم‌زمانی دسترسی به این کتابچه که جلد آن با رنگ خاص زنانه، یعنی «صورتی» چاپ شده، با شایعاتی درباره حضورنداشتن زنان در پست «وزارت» و احتمالا جابه‌جایی تعدادی از آنها از یک سمت به سمت دیگر به‌هرحال ماندن در پست «معاون» رئیس‌جمهور و سپس کمین دفاع از زنایی که احتمالا از دولت حذف می‌شوند یا جابه‌جا می‌شوند، نگارنده را متعجب کرده است. چرا ما زنان از عرش به فرش کشانیده می‌شویم؟ زنان خیلی روشن گفته‌اند و نوشته‌اند که اگر پس از گذشت ۴۰ سال از انقلاب، نیروهای توانمند و مدیران قابل‌ی برای اداره کشور تربیت نشده‌اند، این یک مشکل جدی است. اگر زنان که سهم بزرگی از دانش‌آموختگان دکتری دانشگاه‌ها را تشکیل می‌دهند، هنوز تجربه کافی برای اینکه در کابینه به‌عنوان «وزیر» حضور یابند و مانند سایرین در تصمیم‌گیری‌های مهم کشوری حق رای داشته باشند ندارند، اشکال از کجاست؟ کجا فرصتی فراهم بوده و زنان از این فرصت به‌درستی استفاده نکرده‌اند؟ جز این است که کوتاهی دولتمردان در جدی‌گرفتن توان و دانش زنان سبب شده است که حتی به آنچه خود می‌گویند و در کتابچه‌های صورتی‌رنگ چاپ می‌شود، عمل نکنند؟ این کوتاهی ناشی از چیست؟ آیا در ذهن آن‌قدر به سخن‌هایی که متناسب با انتظارات زنان در زمان‌های خاص بر زبان جاری می‌شود اعتقاد نداریم که از آن در مقابل منتقدان دفاع کنیم؟ آیا آنهایی که برای تصمیم‌گیری و مشاورت انتخاب می‌شوند، مشاورانی هستند که از متن جامعه، توانمندی زنان و مطالبات آنها بی‌اطلاع یا کم‌اطلاع هستند؟ آیا عملکرد مردان در دولت‌های پیشین آن‌قدر مشعشع بوده که اکنون بیم این می‌رود که با انتخاب زنان به پست وزارت در وزارتخانه‌های متعدد، خدای‌ناکرده بر آن عملکردها خدشه‌ای وارد شود؟ واقعا یک بار، فقط یک بار در خلوت خود، نه در تظاهر به تحول‌خواهی در حضور دیگران، از خودمان پرسسیم این کوتاهی ۲۰ساله ناشی از چیست؟ پاسخ نگارنده در انتخاب‌کنندگان وزرا: «خود شکنی آینه‌شکستن خلافت».

شفافیت مالی در دستور کار بزرگ‌ترین نهاد موقوفاتی جهان اسلام قرار گرفت

آستان قدس در اتاق شیشه‌ای

صفحه ۴

مقام معظم رهبری در آیین تنفیذ رئیس‌جمهوری:

اجازه دهید منتقدین دیدگاه‌های خود را بیان کنند

روحانی: همه اقوام ایرانی پاره تن مام وطن هستند

صفحه ۶

عکس: پایگاه اطلاع‌رسانی مقام معظم رهبری

یادداشت

نه مگر انتظارِ عمل به وعده‌ها «حق مردم است!»

و عادلانه آن‌ان، داده بودند. در این نوشته وارد بخش دوم یعنی حوزه‌های سیاسی این وعده‌ها نمی‌شوم که هرگز ندغده‌ام نبوده است؛ گرچه بسیاری از زنان و نیز زنان کنشگر حقوق زنان به آن می‌پردازند! اما اینجا می‌خواهم از آقای روحانی، منتخب ۲۴ میلیون ایرانی که بدیهی است نیمی از آنان زنان بوده‌اند، همراه با گلایه بسیار بیرسم چرا هیچ اقدامی برای برآورده‌کردن این وعده‌ها در چهار سال ریاست‌جمهوری‌شان نکرده‌اند؟ درحالی‌که یکی از باتجربه‌ترین، متعهدترین، نواندیش‌ترین و بهترین گزینه‌ها را (خانم شهیندخت مولاوردی) برای معاونت امور زنان و خانواده دولت یازدهم برگزیده بودند. آیا جناب دکتر روحانی پاسخی برای این پرسش‌ها دارند؟ اگر آری، چرا اعلام نمی‌کنند؟ اگر نه! پس چرا به هنگام مراسم تنفیذ دولت دوازدهم، دوباره به مواردی از «حق مردم»، که بدون شک حقوق برابر و عادلانه زنان، بخش بسیار مهمی از این «حق» است، اشاره کرده‌اند؟ بدیهی است کنشگران حقوق زنان و نیز دیگر احاد جامعه، (همان گونه که در مقاله «مطالبات زنان» و وعده‌های «روحانی» در «شرق» نوشته و اشاره کرده بودم)، نیک می‌دانند که: «چنین وعده‌ها و قول‌هایی، بدون شک و بی‌رودریاستی، مسئولیتی بسیار سنگین و بسیار جدی بر دوش رئیس‌جمهور دوره یازدهم [و اینک دوازدهم] می‌گذارد» و درعین‌حال به این واقعیت نیز آگاه‌اند که: «همه این وعده‌های نیک و مثبت رئیس‌جمهور جدید [و اینک دور دوم] به آن آسانی که ایشان ردیف و تعریف کرده‌اند، امکان‌پذیر نیست».

ادامه در صفحه ۴

ناهید توسلی

با تریک برگزیده‌شدن جناب دکتر حسن روحانی به ایشان برای چهار سال آینده و خدمت به زنان و مردان ایران در جایگاه ریاست‌جمهوری، بیش از ورود به نقد عملکرد و گلایه از ایشان در حوزه حقوق زنان در چهار سال نخست ریاست‌جمهوری‌شان، ناگزیر از اشاره به بخشی از قول‌ها و وعده‌های انتخاباتی ایشان در دور نخست ریاست‌جمهوری‌شان هستم؛ قول‌ها و وعده‌هایی که به نظر می‌رسید درچه‌های امید بسیاری را برای زنان ایران و همچنین زنان کنشگر حقوق زنان باز کند و موجب دلگرمی ما شود؛ اما دربخ از یک دریچه: [...] دولت آینده معتقد است که فقه اسلامی در شرایط امروز از سوی حوزه علمیه نیاز به بازنگری دارد و ما از حوزه‌های علمیه تقاضا می‌کنیم که به اصل زمان و مکان توجه بیشتری نکنند... [...] دولت تدبیر و امید در چارچوب فقه با توجه به زمان و مکان، لویجی برای حمایت از زنان به مجلس ارائه می‌کند... تشکیل وزارت امور بانوان را در دولت تدبیر و امید پیش‌بینی کردیم تا حقوق ضایع‌شده زنان را به آنها برگردانیم...! این بخش مهمی از کلان‌وعده‌هایی بود که جناب دکتر روحانی پیش از برگزیده‌شدن به ریاست‌جمهوری دور یازدهم، در برخی سخنرانی‌های انتخاباتی و پس از آن، درباره حضور برابر زنان در عرصه‌های عمومی و دانشگاهی و نیز در کسب حقوق برابر

تشکیل هیئت منصفه پرونده ترامپ-روسیه

یک قدم تا واثرگیت

گروه جهان: سایه مداخله احتمالی روس‌ها در انتخابات ریاست‌جمهوری ایالات متحده، همچنان بر کاخ سفید سنگینی می‌کند. در آخرین تحول، رابرت مولر، بازرس ویژه این پرونده که هدایت روند تحقیق وتفتحص را برعهده دارد، از...

صفحه ۸

سال چهاردهم • شماره ۲۹۲۸ • ۱۶صفحه • ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

این کابینه روحانی است؟

احمد غلامی . سردبیر

روحانی تمام تلاشش را می‌کند که به سرنوشت رؤسای‌جمهور قبلی دچار نشود؛ ازاین‌رو چرخشی ترم در سیاست‌ورزی‌اش دیده می‌شود؛ چرخشی که بیش‌ازپیش نشان می‌دهد این روحانی شباهت چندانی به روحانی دوره رقابت‌های انتخاباتی ندارد. روحانی با سخنرانی‌ها و موضع‌گیری‌های قبل از انتخابات ۹۶ تقریبا همان مسیری را طی می‌کرد که رؤسای‌جمهور سابق برگزیده بودند. البته ناگفته پیداست که احمدی‌نژاد در این میان با دیگران تفاوت چشمگیری دارد؛ تمام هم‌وغم او این بود تا به خودش، حلقه مردانش و مردم ثابت کند آدمی اشتباهی در زمان و شرایط اشتباهی نیست. هرچه احمدی‌نژاد در اثبات این امرکوش کرد، جنبه ترازیک ماجرا بیشتر به‌سمت کمدی سوق پیدا کرد و کسی افشاگری‌هایش را جدی نگرفت. حرف‌های تلخ و کزنده بقای پس از زندان هم بیش از آنکه دفاع از مردم و انتقاد از وضعیت موجود باشد، نوعی گردن‌کشی در برابر حامیان دیروز بود. هرچه زمان بگذرد و مردم از گفتار زالیسم‌جادویی احمدی‌نژاد بیشتر فاصله بگیرند، او به سرنوشت تلخی که در انتظارش است نزدیک‌تر خواهد شد. احمدی‌نژاد با «منطق استراتژیک» جریان‌های حامی روی کار آمد و نمک‌خورده تا خواست نمکدان بکشد منطق استراتژیک گریانش را گرفت و او را از مسجد و میخانه بیرون راند. تفاوت چشمگیر روحانی با حسن روحانی پیشین در همین‌جا آشکار می‌شود، او این منطق استراتژیک را به‌خوبی می‌شناسد و حتی همان موقع که انتقادات تلخ و کزنده‌اش را متوجه برخی جریان‌ها می‌کند، در نهان می‌داند که خود برخاسته از همین جریان‌هاست. آنچه بیش از هرچیز وابستگی روحانی را نشان خواهد داد، چنین اعضای کابینه است. پس دور از انتظار نیست کابینه‌ای بر سرکار باید که کمترین تعارض و تقابل را با این منطق استراتژیک داشته باشد. گرچه چنین ترکیبی در کابینه روحانی اجتناب‌ناپذیر به‌نظر می‌رسد، نباید حامیان روحانی برای دفاع از این ترکیب، دست به توجیه و دستکاری مفاهیم سیاسی بزنند؛ همان کاری که اخیرا حامیان ذی‌نفع در دولت دوازدهم انجام می‌دهند. جالنداختن «کابینه فراجانحی یا ملی»، نوعی دستکاری مفاهیم برای پس‌راندن همسویی با منطق استراتژیک است؛ منطقی که رئیس‌جمهور و کابیناهش تقابل و تعارضی با آن ندارند. دستکاری این مفاهیم بیش از آنکه به کار روحانی بیايد، توجیه‌گر حضور افرادی در سیاست است که بدون باور به «منطق استراتژیک» و تنها به‌خاطر تداوم حضورشان در قدرت دست به تئوریزه‌کردن کابینه فراجانحی می‌زنند و سودای استحاله این منطق استراتژیک را در سر دارند. البته در این میان کار برای روحانی هم چندان ساده نیست. آنچه او را ناخواسته با این منطق استراتژیک در تضاد قرار می‌دهد، جایگاه انتخابی اوست؛ جایگاهی که موجب شد رؤسای‌جمهور قبلی برای حفظ آن در تضادی جدی با این رویکرد قرار بگیرند. بی‌تردید روحانی با تمام رؤسای‌جمهور سابق حتی هاشمی‌رفسنجانی تفاوت دارد و بیش از هرکس می‌تواند این تضادها را به حداقل برساند. راهی را که هاشمی نتوانست برود شاید روحانی با احتیاط طی کند و تفاوت روحانی و هاشمی صرفا در یک نکته خلاصه می‌شود؛ هاشمی خود از بانیان منطق استراتژیک بود و روحانی برخاسته آن. هاشمی مرد سیاست بود، اسیر جایگاه نمادین خود نشد و بی‌محابا در مجادلات سیاسی وارد گود می‌شد و ازاین‌رو ناخواسته بین او و دیگر بانیان منطق استراتژیک خط فراقی وجود دارد. این افتراق از تأویل و تفسیرهایی نشئت می‌گرفت که او از منطق استراتژیک داشت.

ادامه در صفحه ۴

برای درج تبلیغات خود در وبسایت روزنامه شرق با ما تماس بگیرید

دومین روزنامه پربازدید ایران در فضای مجازی

۸۸۱۹۲۸۷۷-۸۸۱۹۳۹۷۹

sharghdaily.ir

ادامه در صفحه ۷